

திராவிடப் போராளிகள்

31

■ வழக்கறிஞர் அருள்மொழி

விசாலாட்சி அம்மையார் பிறந்த ஊர் ஆராவயல், சண்முகநாதபுரம். அவரது தந்தையார் பெயர் சாமிநாதன். அம்மையாருக்கும் காரைக்குடி இராம சுப்பையாவுக்கும் திருமணம் நடந்தது 1928-ஆம் ஆண்டு. அப்போது விசாலாட்சியின் வயது 13.

அவர்களது மூத்தமகன் லெனின், மகன் இந்திராணி இருவரும் இளம்வயதிலேயே இறந்துவிட்டனர். அடுத்துப் பிறந்த பிள்ளைகளான எஸ்.பி.முத்துராமன் (திரைப்பட இயக்குநர்), சுவாமிநாதன், செல்வமணி, சுப.வீரபாண்டியன் (பேராசிரியர் சுபவி) ஆகியோரை எவ்வித மூடப்பழக்கங்களையும் பின்பற்றாமல் கொள்கை வழிப்பட்ட உறவுகளின் துணையுடன் வளர்த்தார் விசாலாட்சி.

1931-ஆம் ஆண்டில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் முன்னறிவிப்பின்பு ஒரு கூட்டத்தில் விசாலாட்சியை மேடையில் பாடும்படி அழைத்தார். மேடையில் ஏறுவதற்கு அஞ்சிய விசாலாட்சிக்கு தைரியம் சொல்லி பேசச் செய்தார். அன்று முதல், பல்வேறு மாநாடுகளில் கொடி ஏற்றி வைத்தும், மாநாட்டைத் திறந்து வைத்தும் உரையாற்றினார் விசாலாட்சி.

ஒரு சிறுமியாக மேடையில் ஏறி “அண்ணன் மார்களே! அக்காமார்களே!” என்று பேசத் தொடங்கிய விசாலாட்சியிடம் வெளிப்பட்ட துணிவும் ஆர்வமும் எவ்வளவு ஆழமான கருத்தையும் எளிதாகப் புரிந்துகொண்டு அதனை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் ஆற்றலும் அவரை சுயமரியாதை இயக்க விராங்கனையாக உருவாக்கின.

சமதர்ம விலாஸ்

சாதி வழக்கங்களையும், சாஸ்திரங்களையும் எதிர்த்து நின்ற விசாலாட்சி - இராம சுப்பையாவை குடும்பத்துடன் தீர்த்துக்கட்ட முயற்சி நடந்த அதே ஊரில் அந்தத் தனவணிகர் சங்கத்தின் சார்பாக, விசாலாட்சிக்குச் ‘சீர்திருத்தச் செல்வி’ என்று பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் இல்லத்துக்கு ‘சமதர்ம விலாஸ்’ என்று பெயர் சூட்டியவர் சிந்தனைச் சிற்பி சிங்காரவேலர்.

1931-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நாகை தாலுகா முதலாவது சுயமரியாதை மாநாட்டின் தலைவர் டபிள்யூ.பி.ஏ. சௌந்திரபாண்டியன் அவர்கள். வரவேற்புத் தலைவர் எம்.கே.குப்புசாமி அவர்கள். அந்த மாநாட்டின் திறப்புரையை ஆற்றியவர் காரைக்குடி ‘சுப.விசாலாட்சியம்மாள்’ என்று அறிவிப்புகள் வெளியிடப்பட்டன. அது மட்டுமா? ‘விசாலாட்சி அம்மையார் நிகழ்த்திய சொற்பெருக்கு’ என்று தலைப்பிட்டு ‘குடிஅரசு’ இதழில் மூன்று பக்கங்களுக்கு அவரது பேச்சு அச்சிடப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட வாய்ப்பை பெண்களுக்கு, குறிப்பாகச் சென்ற நூற்றாண்டில் திராவிட இயக்கம் தவிர, வேறு எந்த இயக்கமும் வழங்க வில்லை. அப்படிச் சிடைத்த அந்த வாய்ப்பை

ஓவியம் : ரவி பேலட்

திராவிட இயக்கப் பெண்கள் எப்படிப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதற்கு, விசாலாட்சி அம்மையாரின் இந்த உரையே சான்று.

பெண்ணுரிமைக்கு அதிரடி பேச்சு

குறிப்பாக தேசியம் பற்றி விசாலாட்சி அம்மையாரின், கருத்து, இன்றைக்கும் பொருந்துவதாக இருப்பது வியப்பை ஏற்படுத்துகிறது. “சுயமரியாதை இயக்கம் தேசியத்திற்கு எதிராக இருப்பதாகவும், மக்களின் ஜீவித்திற்காகக் கண்டுபிடித்திருக்கும் சுதர் என்னும் கைத்தொழிலுக்கு விரோதமாக இருப்பதாகவும், இந்தியத் தாய் பாஷையாகிய ஹிந்திக்கு விரோதமாக இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

இதை நாம் மறைக்க ஆசைப்படவில்லை. பழமையையே காப்பாற்றும் எந்தத் தேசியத்திற்கும், மிருகப் பிராயத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகச்செய்யும் வருணாசிரமத்தைப் போதிக்கும் ஹிந்தி தாய் பாஷையாக இருந்தாலும், தகப்பன் பாஷையாக இருந்தாலும், அப்பாஷைக்கும் நாங்கள் விரோதிகள்தான்!! எதிரிகள்தான்!!” என்றார்.

ஆண்களிடம் பெண்கள் அடையும் கொடுமை பற்றி எடுத்துச்சொல்வதில் அம்மையாரின் பேச்சுமுறையே அதிரடிதான்.

மறைக்கப்பட்ட பங்களிப்பு, மறைக்கப்பட்ட தியாகம், மறைக்கப்பட்ட அங்கீகாரம் என இந்திய வரலாறு நெடுகிலும் குறைந்தபட்சம் அடிக்குறிப்பாகக் கூட இல்லாமல் போன திராவிட இயக்க வீராங்கனைகள் எத்தனையோ பேர். அவர்களைப் பற்றி, திராவிட இயக்கம் மட்டுமே பதிவு செய்துள்ளது. இது அத்தகைய தியாகச் சுடர்களை அடையாளம் காட்டும் தொடர்...

‘சீர்திருத்தச் செல்வி’

விசாலாட்சி அம்மையார்

“ஆண்களாகிய உங்களை ஒரு பெண்ணானவள் தன் சொகரியத் திற்கே கலியாணம் செய்து கொள்வதாய் கருதி அதன் அறிகுறியாய் உங்கள் கழுத்தில் ஒரு கயிறைக் (தாலி) கட்டி தன் வீட்டிற்கு அழைத்துப்போய்,

அங்குத் தன்னுடைய தாய் தகப்பன்மாருக்கும் சகோதரர்களுக்கும் நல்ல பிள்ளையாய் நடந்து கொள்ளச் செய்து, மற்றும் உங்களைப்போல் இரண்டு மூன்று ஆண்களையும் தாலி கட்டி இழுத்துக்கொண்டு வந்து, அதே வீட்டில் வைத்து, “நீங்கள் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும்: உங்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டால் அடிப்பேன் உதைப்பேன் என்று சொல்லி.....மற்றும் உங்களுக்குக் கல்வி கொடுக்காமலும், கொடுத்தால் உங்கள் கள்ள ஸ்திரீகளுக்குக் கடிதம் எழுதுவீர்கள் என்றும், சொத்து கொடுக்காமலும், கொடுத்தால் நீங்கள் பெண்களுக்கு அடங்கி நடக்கமாட்டீர்கள் என்றும்,..... தினமும் அடித்துக் கொடுமைப் படுத்தினால்... உங்கள் நிலையைப்பற்றி நீங்கள் என்ன நினைப்பீர்கள்?”

இந்தக் கேள்விகள் ஆண்கள் மனதை சிந்திக்கச் செய்து காரைக்குடிப் பகுதிகளில் பல குடும்பங்களை, திராவிட இயக்கத்தின் பக்கம் ஈர்த்தன.

கல்லக்குடிப் போராட்டக் குடும்பம்

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கிய பிறகு, விசாலாட்சி அம்மையார் தி.மு.க. நடத்திய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றிருக்கிறார். 1953-ஆம் ஆண்டு கல்லக்குடிப் போராட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்ட இராம சுப்பையா அவர்கள் எந்தச் சிறையில் இருந்தார் என்றே தெரியாமல், அலைந்த போதும், திருச்சி சிறையில் மூன்று மாதம் சிறைத்தண்டனை பெற்று கலைஞருடன் சிறையில் இருக்கிறார் என்று தெரிந்து அங்கு சென்று அவரைப் பார்த்தபோதும் குடும்பத்தைப்

பற்றியோ, பிள்ளைகளின் தேவைகளைப் பற்றியோ முறையிடவில்லை விசாலாட்சி. அவர் கணவர் இராம சுப்பையாவோ மனைவியை, பிள்ளைகளைத் தவிக்கவிட்டு சிறைக்குப் போக அஞ்சவில்லை, கலங்கவில்லை.

ஆனால், தான் விடுதலையான போது சிறையில் கலைஞர் அவர்களையும் மற்ற தோழர்களையும் விட்டுவிட்டுச் செல்வதற்காக அழுதிருக்கிறார். இத்தகைய கொள்கையாளரின் மனைவியாக தன் குடும்பத்தை நிலைநிறுத்த, விசாலாட்சி அம்மையார் எதிர்கொண்ட துயரங்களும் திராவிட இயக்க வரலாற்றின் பகுதிதான்.

விசாலாட்சி அம்மையாரின் கொள்கைத் துணிவு வியப்பூட்டுவதாகும். கைத்தறி நெசவாளர்கள் வறுமையில் தள்ளப்பட்ட காலத்தில் அவர்களுக்கு உதவுவதற்காக மேடையில் தி.மு.க. தலைவர்கள் கைத்தறித் துணிகளை விற்பனை செய்யும் ஒரு நிகழ்வை அறிமுகப்படுத்தினார் பேரறிஞர் அண்ணா. அதன்படி காரைக்குடியில் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் மேடையில் கைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்தார். அன்று மூத்த மகன் முத்துராமனுக்குக் கட்டும் காய்ச்சல். ஆனாலும், நானும் நிகழ்ச்சிக்கு வருவேன் என்று காய்ச்சலில் கிடக்கும் பிள்ளையைத் தோள் மீது போட்டுக்கொண்டு மேடையில் ஏறி கைத்தறி ஆடையை வாங்கினார்.

நெருக்கடி நிலை

ஒருமுறை எதிர்ப்புகளுக்கிடையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கூட்டம் நடந்தது. பெரும் கலவரம். விசாலாட்சி அம்மையாரும் தாக்கப்பட்டார். ஆனாலும், அவரது கொள்கை உறுதி குலையவில்லை. 1976-ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய அவசர நிலை அடக்குமுறை காலத்திலும் துன்பங்கள், அவர் வாழ்வின் திசையை மாற்றவில்லை.

தந்தை பெரியார் தலைமையில் தொடங்கி, பேரறிஞர் அண்ணா, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமைவரையிலும் தடம் மாறாத விசாலாட்சி அம்மையாரின் வாழ்வு 1987-ஆம் ஆண்டு நிறைவுற்றது. எழுதப்படாத பல பெண் போராளிகளின் வரலாற்றைத் தனக்குள் அடக்கிய விசாலாட்சி அம்மையாரின் கொள்கைப் பயணம் அவரது மகனான பேராசிரியர் சுபவி வழியே தொடர்கிறது. (வருவார்கள்...)

ஆண்களிடம் பெண்கள் அடையும் கொடுமை பற்றி எடுத்துச்சொல்வதில் அம்மையாரின் பேச்சுமுறையே அதிரடிதான்.

திருச்சி வளநாடு கோயில் நல்லிணக்கத்தின் காட்சி!

கோயில் திருவிழாவுக்கு, அந்த ஊரைச் சேர்ந்த இஸ்லாமிய மக்கள் பூ, பழங்கள் என சீர்வரிசைப் பொருட்களைக் கொண்டு வந்து அளித்ததை, சமூக நல்லிணக்கத்தின் உச்சமாகப் பார்க்கலாம்.

‘வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் நாடு இந்தியா’ என்பதை நமது முன்னோடிகள் வரையறுத்தனர். ஆனால், ஒற்றை அடையாளத்தை முன்னிறுத்தும் வகுப்புவாதிகள் அந்த ஒற்றுமையைச் சீர்குலைப்பதன் மூலம், அவர்களது நோக்கத்தைச் செயல்படுத்த முடியும் என நம்புகின்றனர். வடமாநிலங்களில் அதைச் செயல்படுத்தியும் பார்த்துவிட்டனர். ஆனால், திராவிட மக்களின் தமிழ்நாட்டில் வகுப்புவாதிகளின் பிரிவினை எக்காலத்திலும் ஏடுபாது. அதற்கு ஓர் உதாரணமாக, திருச்சி அருகே வளநாட்டில் நடைபெற்ற

‘இந்து-இந்தி-இந்தியா’ என சனாதனக் கோட்பாட்டை நிலைநிறுத்த முயன்று வருகின்ற, இந்தியாவைப் பிடித்துள்ள வகுப்புவாத சக்திகள், அனைத்து மக்களின் ஒற்றுமையைச் சீர்குலைப்பதன் மூலம், அவர்களது நோக்கத்தைச் செயல்படுத்த முடியும் என நம்புகின்றனர். வடமாநிலங்களில் அதைச் செயல்படுத்தியும் பார்த்துவிட்டனர். ஆனால், திராவிட மக்களின் தமிழ்நாட்டில் வகுப்புவாதிகளின் பிரிவினை எக்காலத்திலும் ஏடுபாது. அதற்கு ஓர் உதாரணமாக, திருச்சி அருகே வளநாட்டில் நடைபெற்ற

‘வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் நாடு இந்தியா’ என்பதை நமது முன்னோடிகள் வரையறுத்தனர். ஆனால், ஒற்றை அடையாளத்தை முன்னிறுத்தும் வகுப்புவாதிகள் அந்த ஒற்றுமையைச் சீர்குலைக்கத் துடிக்கின்றனர். அந்த ஒற்றுமையைத் தக்க வைக்கும் மாநிலம் என்பதை தமிழ்நாடு, எப்போதும் உணர வைத்துக்கொண்டே இருக்கிறது. அந்த நல்லிணக்கத்தின் காட்சி நாடு முழுவதும் பரவ வேண்டும்.

புதுவட்டி

பழனியில் பெயர்கூட்டல்!

1996 நவம்பர் 23 அன்று, பழனியில் பெரியார் சிலை திறப்பு நிகழ்ச்சி ஆசிரியர் அய்யா தலைமையில் நடைபெற்றது. திராவிடர் கழகத் தோழர்களின் முயற்சியால் அந்தச் சிலை நிறுவப்பட்டது. திராவிடர் கழகத்தைச் சேர்ந்த என் தந்தை இரா.சேது, 4 மாத குழந்தையான என்னை ஆசிரியரிடம் தூக்கிச் சென்று பெயர்

வைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். கருவில் இருக்கும்போதே பெண் குழந்தை என்றால் ‘மதிவதனி’ என்றும் ஆண் குழந்தை என்றால் ‘பிரபாகரன்’ என்றும் பெயர் வைக்க முடிவு செய்யப்பட்ட காரணத்தால் ஆசிரியரிடத்தில் ஒரு துண்டு சீட்டில் ‘மதிவதனி’ என்ற பெயர் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆசிரியர் என்னை தன்கையால் தூக்கி எனக்குப் பெயர் வைத்தார். பழனியில் முதல் பெரியார் சிலை அமைக்கப்பட்ட அதே தினத்தில் எனக்குப் பெயர் வைக்கப்பட்டது இன்றைக்கு நினைத்தாலும் புத்துணர்வூட்டும் ஒன்றாக இருக்கிறது.

-சே.ம.மதிவதனி, துணை வயதுச் செயலாளர், திராவிடர் கழகம்

இது போன்ற அரிய புகைப் படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்கள் குக்கு அனுப்புவோம். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை-600 018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033-24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

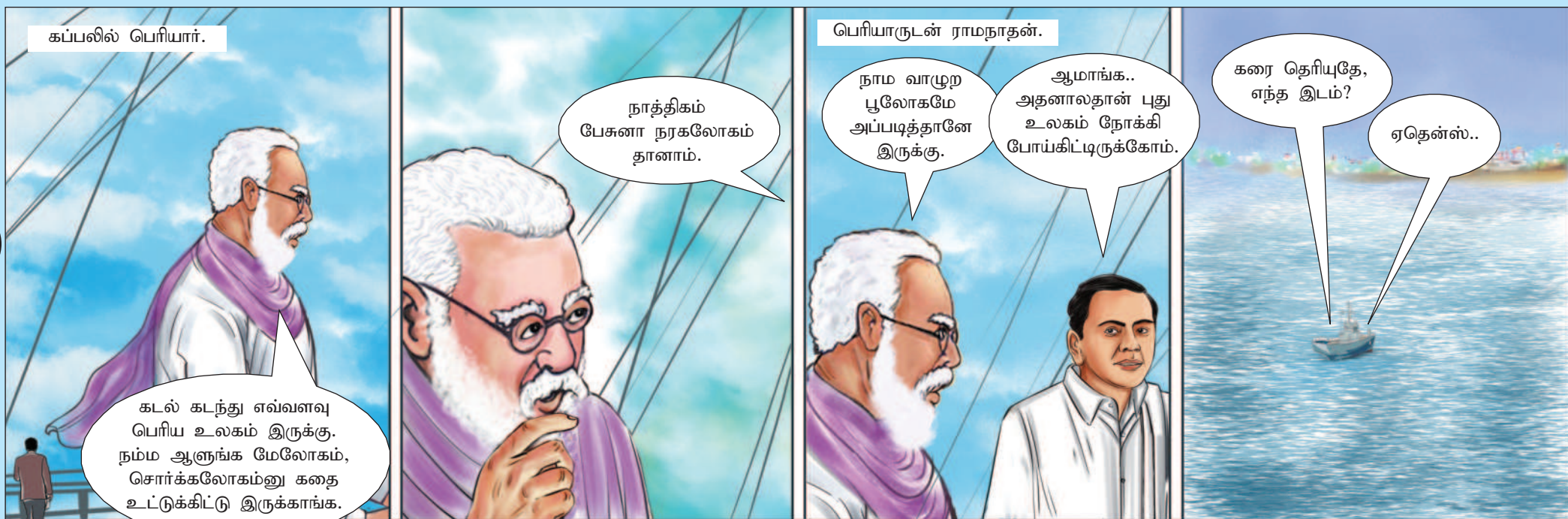
வரலாற்றுத் தீர்மானம்!

1929 -ஆம் ஆண்டு செங்கல் பட்டில் நடைபெற்ற சுயமரியாதை மாநாட்டில்தான் தந்தை பெரியார் பெண்ணுரிமைக்கான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார். அந்தத் தீர்மானத்தை அறுபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1989-ஆம் ஆண்டில், பெண்களுக்குச் சொத்தில் சம உரிமை எனச் செயல்பாட்டுக்குக் கொண்டுவந்தார் கலைஞர். இதுபோன்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கத் தீர்மானத்தைச் சட்டமாக்குவதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்ததை எண்ணி, மகிழ்ச்சி அடைவதாகக் கூறினார் கலைஞர்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

218

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்